

خجسته

نووسینی : ئوهاره

وه رگیرانی له ئینگلیزییه وه : سامن

به ره و خواربووه وه به که نار خانووه کانی نه مبهری کولانه که دا تاگه یشته خانوویه کی دیوار دارووخاو . که میک له بهر قاپیه که دا وه ستاو که زانی دانه خراوه چووه ناوه وه و سئ نهوم پلیکانه ی بری و خوی کرد به ژورره که ی خویدا . تاریکی بالی به سه ره مو قوژبنیکی ژورره که یدا کیشابوو . به ناچاری به م لاو لای دیواره کاندای دهستی کوتا تا دهستی بهر سوچه که که وت . سوچه که له کونیدا په کی که و تبوو . به یه ک دووجار جولاندن و دهستکاری ئینجا که وته کار . کیزه که به ره و لای تاکه په نجه ره ی ژورره که ی رویشت ، په رده که ی دادایه وه و خوی گوپی و جله کانی بهری هه لواسی له پاشاندا په رداخی ئاوی خوارده وه . ئینجا دهست شوره که ی پر کرد له ئاوی گۆره وی به کانی تی هاویشت و دهستی کرد به شتتیا . که ئی بووه ، به لای زوپاکه دا هه لی خستن . له دواییدا باره که ی کرده وه و بسکی تیکی ئی دهره ئینا و خستیه سه ر میزه که .

پینچ مانگیك ده بوو سام و ترسی برسیتی و له برسا مردن دهستی له قورتمی کردبووه وه . له مانگی ته مووزه وه ، به دوایی نه و نیشه ی ئیسته ی دا ، ترسی له برسا مردنی له دلا نه مابوو . له وکاته ی به سه رماو که رما ، له خوشی و ناخوشیدا شتیکی هه ر دهست ده که وت بیخوات . له و چیشته خانه بچکوله ی ئیشی تیدا ده کرد روژی دووژم خواردن و هه فته ی شانزه دولاری هه بوو . ناو به ناویش شتیکی له میوانه کانیش هه ل ده کراند . له پیشه وه له چیشته خانه که دا قاپ شوربوو ؛ له م دواییه دا که میکیش به رزبووبوه و کاری تری بهی سپیرابوو . کاره که ی بریتی بوو له میز پاک کردنه وه و پیک خستنی کورسی و ئاوبردن . جاری و اهه بوو نه و میوانانه ی منالیان ده هینا و نه م به هانایانه وه ده چوو به جاری که ده هات دایمیکی بو به جی ده هیشت . کیزه دلی به م ئیشه ی زور خوش بووو هه ندی جاریش خوی به خاوه ن مال ده هات به رجاو . نه وه بوو ، ته نانه ت روژی به خاوه ن چیشته خانه که ی گوت « له م ئیشه ی ئیسته ما زور جار خوم

شوفیره کانی بهر کوفی بووت هه میسه هه ر خه ریکی پلارو توانج هاویشتن بوون . هه ر که کیزه که گه یشته نزیکیان ده میان ئی ی کرایه وه . « چونی ، گیانه ؟ له چی دای دله که م ؟ بووا به په له به قوربان نه مانه و پلاری تر داباری به سه ریا . بی نه وه ی ئاوپر داته وه کیزه له سه ر خوملی ریگه که ی گرت . به لام تانه و پلار هه ر پوو له زیاد بوون بوو ، تا ده هات بی مانا تر ده بوو . ناچار کیزه خوی بو نه گیرا . ئاوریکی دایه وه و سه بریکی ده ورو پشتی کردو به رووی شوفیره کاندای ته قییه وه و هاواری کرد « برون شیتینه » !

که شه قامه که ی بری و گه یشته ده می کولانه که پاژنه ی بهی که وته ئازار که هه روه ک شوسته که بیگه زئ . هه موو گیانی به م ئازاره ئاشنابوو ، چونکه هه ر چه ند تووره ده بوو ، تووشی نه م قاچ یه شه یه ده بوو . ئاوپر دانه وه که و جنیوه که ی خوی ته واپهستی کردبوو . هه موو روژی که به لای نه م گازینویه دا تیپه رده بوو ، هه ر چه ند له م شوفیره نه نزیک ده بووه وه ، بریاری ته واپی ده دا که به هیچ جوړی وه لامیان نه داته وه و قسه بیان بهی نه ئیته وه و خووته نی « نه و دله یان خوش نه کات » .

هه ر چه ند ناچاریش ده بوو وه لامیان باته وه و پیا ندا هه ل شاخیته وه نه و کلافه یه ک ژانی تووره و ناره زایی به ناخیدا ده چووه خواره وه و له هه موو خوشی یه کی ده کرد . زور ئیواران تا ده گه یشته گازینوکه ش هه موو گیانی له خوشیدا سه مای ده کرد ؛ دلی نه وه نده خوش بوو به و په ره که مه ی که دهستی که وتبوو ته نانه ت ههستی به ماندویتی و شه که تی له شیش نه ده کرد . به لام نه وه نده ی خوش بوو تا ده گه یشته به رده می گازینوکه ، تاجنیوو پلاری شوفیره کان دهستی ده کزنه وه به بارین . ئیتر هه رچی بهی بلی خوشی له دلایا نه ده ما و رقو کینه سه رتاپای دلی داده گرت و قاچ یه شه که ش وورده وورده سه ری هه ل ده دایه وه .

به خاوهن مال دینه به رچاوه . « چۆن ؟ » خاوهن چیشخانه که برسی . « نهی نابینیت چۆن به دهنگ میوانه کانه وه دهچم و رایبان ده که ؟ نه ونی به پرداخه کانیاں بو پرده که مه وه به رکوش و دهسته سرپان ده ده منی ! » « وایه ، راست ده که ی » خاوهن چیشخانه گوتی « به لام تو نابین و ابیر له خوت بکه یته وه . تو تانیسته ش پاره ی قاپ شوژی وهرده گری و بچووکتین گورانیس روودات ، تو ده که ریته وه شوینی پیشووت . »

به دوا ی نه م قسانه ی وه ستاکه یدا بو یه که م جار هستی کرد که وه ستاکه ی چاکی هه لسه نگان دو وه و کیشاویتی . پیوانه ی وه ستاکه ی به موو له گه ل پیوانه ی شوفیره کاندایا جیاوازی نه بوو . هه رگیز له یه ک جار به و لاهه لیت ورد نابنه وه ، قه د نایانه وی بچنه ناخته وه ، به یه ک جار سه یر کردن واده زانن له هه موو نهینیه کانت ده گن پرده له رووی هه موو نیازه کانت راده مالن . راسته له هه موو لایه نیکه وه له نه مریکایی نه ده چوو ؛ به لام بو ده بیت له نه مریکایی بچیت ؟ دایک پوله ندی و باوک پوله ندی ، بو ده بی کچه که یان له نه مریکایی بچیت ؟

چاوی میزه که ی کرده وه و نه و قوتوه نوقله ی دهرهینا که هه میشه شه ش حوت دولاریکی تیدا پاشه که وت ده کرد . وای به بیر داهات که نه که ر دزیکی شاره زا خوی بکات به ژووره که یدا ، نه وایه که م جار چاوی میزه که ده کاته وه و سه یریکی نه و نه لقه و ملوانکه هه رزان به هایانه ده کاو تورپان ده دات و ده چینه سه ر قوتوی نوقله که و شه ش حوت دولاره که ده بات و بو ی دهره چنی . نیسته که نه م بیره ره شه ی له شوینی خویدا نه بوو ، پاره که چۆن دانرابوو ، هه روه ک خوی له ویدا که وتبوو .

پاره که ی نایه وه ناو چاوی میزه که و دهرگای دولابی ناو دیواره که ی کرده وه . دوو جانتای هه رزان به های که ل و په لی راکیشایه دهره وه و پارچه ته خته یه کی رایجی پانی له بن دولابه که دا دهرهینا و سه یریکی چاله که ی ژیری کرد : قوتوه سووره شه و قداره که هه ر له جیگای خویدا بوو . دهری هینا و کردی یه وه و دهستی کرد به ژماردن پاره که ی ناوی . سه دوویست دولاری بی که م و زیاد تیدا بوو ویستی به سه ر حیسانی هه فته که یدا بچینه وه بزانی دوا فلسی پاره که ی چۆن

خه رچ کردووه . هه موو هه فته یه ک پینچ دولاری پاشه که وت ده کرد ، سی دولاری داده نا بو کرئی ژووره که ی ، په نجا سینتی ده دا بو کرئی هات و چو ، شه ست سینتی ده دا به جگه ره ، په نجا سینتی تری ده خسته لاهه بو قستی پالتوه که ی و نیو دولاریشی داده نا بو قستی قاته که ی ، جگه له مانه ش هه موو هه فته یه ک دوو دولاری دهنارد بو خوشکه به شووه که ی . هه رچه نده ده یویست بزانی پاشماوه ی هه فته که ی به چی داوه ، هه رچه ند سه ری ده هینا و سه ری ده برد بو ی نه دوزرایه وه و درکی بی نه ده کرد چی که م و کورتیه کی بی داپوشیوه . بی گومان پیویستی به وه نه بوو بیدات به روژنامه ، چونکه زور جار میوانه کانی چیشخانه که بو یان به جی ده هیشت ، جگه له مه ش له ناو کریکاره کانی تر دا هه ر روژنامه یه کی ده ست ده که وت چونکه زور جار ده ستاو دهستی ده کرد له کریکاریکه وه بو یه کیکی تر . به لام هه موو روژیکیش هه ر ده بوایه روژنامه یه کی بکریبایه ، چونکه روژنامه فروشه که ی به رنه و محه تته ی شه مه نده فه ره ی که لیوه ی سواره بوو کویری سوو نه میش زور به زهی پیدا ده هاته وه . هه فته ی دوو جار ده چوو بو سینما .

که له م حیسابه وردانه ی خوی بووه وه له به ر خویه وه گوتی : « نه که ر هه فته ی ده دولارم پاشه که وت بکرایه ، نیستا که خاوهنی دوو سه دو چل دولاری خوم ده بووم نه ک سه دوویست . »

قوتوه که ی داخسته وه و کلیلی داو خسته یه وه ناو چاله که و له به ر خویه وه گوتی : « خو کفرمان نه کرد . نیسته چی رووی داوه ؟ مروف هه رده بی ناو به ناو بایه کی بالی خوی بد او که میک رابویری . »

له گه ل نه م قسانه دا جگه ره یه کی ته وای داگیرسان و نای به لیویه وه

قی بیینی : -

له کتییی « Hope of Heaven » وه وه رگیراوه که بریتی یه له هه ندیک کورته چیروکی نووسه ری نه مریکی به ناوبانگ چۆن ئوهاره . نه م چیروکه وه رگیراوه له ژیرناوی « Pleasure » دایه له